

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1525. usque ad annum 1529

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1769

VD18 90118480

§. 4. Rusticorum Anabaptistarum bellum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66472](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-66472)

Sæcul. XVI.
A.C. 1525.

§. IV.

Rusticorum Anabaptistarum bellum.

Borland.
chron. de
Brabant.
e. 182.

Ceterum eorum, qui rebellionem con-
flarunt, nec eadem erat sententia,
nec eadem feditiosis accedendi ratio;
quippe inter Anabaptistas numeraban-
tur

Principes nostri pulchri socii sunt, super qui-
bus bene confidendum est, nempe ut præcipito
collum frangant, terrasque, & homines in cla-
des, & miseras perducant. Ego autem ex-
cæcatis hominibus consularem, ut sibi prospici-
ant, ab illo psalmi 106. Effundunt contem-
ptum super Principem. Ego vobis juro per
Deum, perditi esis, etiam si unusquisque ve-
strum tam potens esset, quam Turca est . . .
jam populus communis fit intelligens, & Prin-
cipum plaga potenter progreditur in plebe, &
communi populo, & vereor, ne prohiberi non
possint. Non ferrent, non possunt, nec volunt
vestram tyrannidem diu perferre. Hæc spurius
ille Evangelii Präco: nihilominus Godefridus
Ludvigen hæc scribere audet: Die papi-
stischen Scribenten möchten gern die Schuld
dieses Aufstands auf Luther welzen, als
wenn er sie durch seine Schriften darzu ver-
anlasset hätte, der doch nicht nur diesen Bau-
tenkrieg, sondern alle Religionskriege abzu-
wenden

tar nonnulli, qui vana spe a Münzero Sæc. XVI.
delusi unice novo suo Christi Regno in- A C. 1525.
sistebant; ex adverso erant, qui a pieta- *Sleidan. in
te, omnique Religione aversi, nec le- comm l. 4.
gibus nec Magistratibus subjici vole-*
p. 128.
bant. Denique ex iis reperiebantur
non pauci, qui nonnisi ab omni tributo-
rum, ac exactiōnum genere exonerari, ac
cum ceteris Magistratus quoque aboleri
postulabant. Ceterum hi omnes seditio-
nem suam specioso libertatis Evangelii-
cæ obtentu honestare moliebantur.
Concurrebant ejusmodi Fanatici homi-
nes ex decem Imperii circulis, confla-
bantque exercitum circiter quadraginta
millibus validum, quem in tria agmi-
na dividebant, atque eorum unum Bi-
beracum ad Risum flumen, alterum in
Algoviam Sueviæ Provinciam, tertium
denique ad Lacum Bodamicum decer-
nebant.

Hujus rebellionis caput erat Mün-
zerus, qui datis literis seditiosos hor-
tabatur, ut pro exterminandis infidel-
ibus, & stabiliendo novo Christi regno
strenue dimicarent; epistolam vero suam
ita subscripsit: *Thomas Münzerus Ser-
vus*

wenden gesucht hat. Also schreibt er wider
Wissen und Gewissen in seiner Universal-His-
torie ad ann. 1526. fol. 535.

A 4

Sæcul. XVI *vus Dei cum gladio Gideonis contra impios.*
A.C. 1525.

Haud abs re Principes mala, quæ hanc seditionem sequerentur, pertimescebant, quo circa hisce Fanaticis proponi curarunt, se rebellibus vitæ veniam, ac singulis ad sua redeundi libertatem concessuros, dummodo positis armis præcipuos conspiracyis Auctores tradarent. Nil proprius esse videbatur, quam ut rustici oblatas conditiones acceptarent, cum ecce! Münzerus re comperta non modo literas ad eos perscribit, sed ipsus etiam seditiosi agminis Ducem sese constituit, curamque exercitus cum quodam fidei desertore nomine Pfeiffero quondam Ordinis Præmonstratenium Monacho partitur. Hic ad quævis audenda proclivis, se ex instinctu divino ad extirpandos Nobiles arma capeſſere, jactitabat, atque ambo, ut suis ad prosequendum bellum animos adderent, edicebant, utrumque ex acie absque vulnere receſſurum; quinimo Münzerus jactanter effutiebat, *ſe ſolum fine danno omnes bombardarum globos in manica ſua excepturum.* Falſo hoc vaticinio delusi, omnes concordiae conditiones respuebant, cunctaque igne & cædibus miscebant: Ast, cum rustica hæc turba rei militaris ignara promiscuo ordine irrueret, brevi ingenti clade deleta fuit.

*Cochl. in actis
& script.
Lutheri
p. 109. ann.
1525.*

§. V.